

haft Krav paa en større Forsikringssum end den, der vil være Tale om efter denne Lov. Jeg skal med disse Ord anbefale de stillede Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

K. Pedersen: Det er ogsaa kun nogle faa Bemærkninger, jeg har at gøre til dette Lovforslag. Den ærede Ordfører (Thomas Larsen) sagde, at det var et Kompromis, man herved opnaaede, og det er jo rigtig. Jeg havde ved første Behandling gjort opmærksom paa, at Forslagets Rammer burde udvides, og at der burde lægges et helt andet Grundlag, saa der kunde komme en hel Del flere ind under Forsikringen. Men under Hensyn til, at man har faaet det Løfte fra Indenrigsministeren, at man inden længe — man har vel Lov til at mene meget snart — vil faa hele dette store Spørgsmaal gjort til Genstand for en Revision, har man fra alle Sider bøjet sig derfor og har i Enighed bøjet sig for de Forslag, her ere stillede.

Naar der er stillet Forslag om at Grænsen for den tvungne Forsikring sættes ned fra 12,000 Kr. til 6,000 Kr.s Ejendomsskyld, er Hensigten dermed den at opnaa, at langt flere blive forsikrede, end om man var bleven ved den i Lovforslaget foreslaaede Grænse. Der er jo nok foreslaaet en frivillig Forsikring i Lovforslaget med Tilskud fra Staten, men man har været bange for, at den frivillige Forsikring ikke vilde blive tilstrækkelig effektiv, og man har derfor fra alle Sider været enig om, at Grænsen skulde sættes ned. Man har ogsaa gjort opmærksom paa, at naar Grænsen sættes saa langt ned som til 6,000 Kr.s Ejendomsskyld, kunde der maaske have været Anledning til, at Staten ligesom ved den frivillige Forsikring ydede et Tilskud, der bestod i Halvdelen af Præmiens Beløb. Men under Hensyn til, at det vilde volde adskillige Vanskeligheder — der blev sagt endogsaa uovervindelige Vanskeligheder —, har man ogsaa maattet give Afkald derpaa, thi disse Forsikringer ville jo, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, ikke blive dyre, det blev anført i Udvalget, at det kun vilde dreje sig om 1 Øre pr. Arbejdsdag, men naar Præmiens Beløb ikke bliver større, er det ogsaa efter min Mening en Opgave, som kan løses paa en helt anden Maade end her. Thi nægtes kan det ikke, at det er ikke saa lidt omstændeligt at gaa den Vej. Vi se det f. Eks. ved det Ændringsforslag, der er stil-

let under Nr. 11, med Hensyn til Kontrollen. Som Forslaget var forelagt, vilde det jo, hvad den ærede Ordfører ogsaa gjorde opmærksom paa, være ret vanskeligt for et Amtskontor at holde Orden i alle disse Forsikringer, og naar Grænsen sættes ned til 6,000 Kr., hvorved der kommer ikke saa faa flere ind under den tvungne Forsikring, vilde det jo blive endnu vanskeligere. Den ærede Ordfører sagde dernæst, at det vil blive næsten umuligt at gøre denne Kontrol effektiv, og i Udvalget er man da ogsaa bleven enig om, at denne Kontrol næsten ikke var gennemførlig. Jeg tror da ogsaa nok, det skal vise sig, at den Kontrol, som agtes indført ved disse Bestemmelser, skal være tilstrækkelig. Thi skulde der være en eller anden, som kunde være lidt utilbøjelig til at gøre opmærksom paa, at der var en Arbejdsgiver, som ikke havde sine Arbejdere forsikrede, saa behøver hans Navn slet ikke at blive bekendt for andre end vedkommende Politimester, som skal sørge for disse Bestemmelser Overholdelse.

Som sagt, ogsaa jeg har sluttet mig til det Arbejde, som Udvalget her har gjort, i den Forvisning, at som Loven nu er, vil den komme et ret betydeligt Antal Mennesker til gode, og særlig i det Haab, at vi inden ret længe maa faa alle disse store Spørgsmaal op til Revision og saaledes faa baade denne og de andre Ulykkesforsikringslove i ret betydelig Grad forbedrede, thi endnu staa ikke saa faa Arbejdere udenfor Forsikringen.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Som den ærede Ordfører udtalte, har Udvalget jo i det store og hele sluttet sig til det Forslag, jeg har forelagt, og jeg vil takke Udvalget for den Tilslutning og den Imødekommen, det har vist. De stillede Ændringsforslag kan jeg alle tiltræde, og efter den omhyggelige Gennemgang af dem, som den ærede Ordfører har givet, skal jeg kun opholde mig ved et ganske enkelt af dem.

Det første Ændringsforslag, jeg skal omtale, er Forslaget om at nedsætte Tallet 12,000 Kr. til 6,000 Kr. Jeg udtalte ved Sagens første Behandling, at det var en Skønssag, hvor langt man vilde gaa ned. Jeg har ikke turdet gaa længere ned end til 12,000 Kr., men efter at Udvalget enstemmigt har sluttet sig til de 6,000 Kr., har jeg ment, at jeg, efter at Udvalget har givet dette en saadan Tilslutning, kunde slaa mig til Ro dermed, og kan altsaa tiltræde, at man fastslaar 6,000 Kr.